

vende ryggen til. Danmark har et ansvar, og Europa har et ansvar, men Danmark har ikke mindst et ansvar, ikke for de mange ugeringer, men for at hjælpe ofrene og først og fremmest for at hjælpe med at forandre disse lande.

Udvikling er jo netop forandring. Det er derfor, vi yder udviklingsbistand. Hvis alt fungerede 100 pct., var der jo ikke behov for bistand. Og det nytter. Mange i denne sal har heldigvis oplevet det andet Afrika, det flittige, det nøjsomme og det trods alt optimistiske og muntre Afrika. Trods mange vanskeligheder er der stadig væk grund til megen optimisme.

I Mozambique har vi set forsoning og fremgang efter mange års borgerkrig godt hjulpet på vej af danske midler og danske ildsjæle. I Tanzania begynder vi at kunne se frugterne efter mange års indsats: en fredelig overgang fra et-partistyre og statsstyret økonomi til pluralisme og nogle fine vækstrater.

Jeg skal ikke trætte med flere positive eksempler, men blot understrege, Danmark ikke har arbejdet forgæves igennem de mere end 40 år for at støtte udviklingslandenes bestræbelser for at bekæmpe fattigdom og skabe bedre livsvilkår for flere.

Men at vi oplever skuffelser og tilbageslag, er der ingen grund til at lægge skjul på. Opgaven er i løbet af nogle få årtier at bringe hele kontinenter igennem en samfundsudvikling, som vi i Danmark og Europa har haft århundreder til at gennemløbe, og som bestemt heller ikke er gået stille af.

Det er en ambitiøs målsætning, vi har sat os, men det er en nødvendig målsætning. Desværre er realiteterne, at de rige landes overførsel til udviklingslandene er reduceret de seneste 10 år til et niveau på nu sølle 0,24 af BNI. Det er lidt mere end sidste års tal på 0,23 pct., og det vil sige, at vi har stabiliseret os i overførslerne fra de rige til de fattige lande, men på et meget lavt niveau.

Samtidig øges heldigvis de direkte udlandske investeringer ganske kraftigt, men det gælder for Afrikas Subsahara, at der ses en relativ tilbagegang. Man kan læse på side 17 i analysedokumentet, at der er tale om en relativ tilbagegang fra en andel på 1,8 pct. af direkte udenlandske investeringer til 1 pct.

Samtidig er behovene i de fattigste områder i verden stadig kolossale. 1 milliard mennesker lever for mindre end 1 dollar om dagen. Samtidig forandres betingelserne og udfordringerne i udviklingsarbejdet hastigt i disse år. Også der-

for er det vigtigt, at vi løbende tilpasser vores politik på området. Det er baggrunden for revisionen af den hidtidige strategi »En verden i udvikling«.

Startskuddet for revisionen af udviklingspolitikken gik i januar i år med offentliggørelsen af en synopsis for den nye strategi. Regeringen har lagt vægt på at gennemføre en meget åben proces, og vi har fået mange gode bidrag. Der har været afholdt en række offentlige møder i Danmark og i flere af vore programsamarbejdslande om udvalgte temaer i strategien. Strategien er også blevet livligt debatteret på Udenrigsministeriets hjemmeside; det er meget glædeligt, at interessen for at deltage i debatten også på hjemmesiden har været så stor, som tilfældet er.

Vi har nu udarbejdet et udkast til et analysedokument, som blev offentliggjort den 27. april. Det gennemgår en lang række centrale temaer i udviklingspolitikken, peger på problemstillinger, der kræver særlig opmærksomhed, og lægger op til en række strategiske valg. Ud over de mange gode kommentarer til den ny strategi, som er kommet, dels på de afholdte møder, dels fra de mange, der har deltaget i debatten, er analysedokumentet udarbejdet på baggrund af en lang række detaljerede arbejdsrapporter, som løbende er blevet offentliggjort.

Dokumentet vil i den kommende tid være udgangspunkt for den videre debat både herhjemme og også med vore partnere i programsamarbejdslandene. Blandt andet vil jeg den 5.-6. juni være vært for en konference i Dar-es-Salaam med deltagelse af repræsentanter for vore samarbejdspartnere i alle de 13 afrikanske programsamarbejdslande. Analysedokumentet vil samtidig udgøre udgangspunktet for udarbejdelse af selve den nye strategi, som vi har valgt at kalde Partnerskab 2000.

Hvad er så de foreløbige konklusioner? For det første: De mest centrale principper i dansk udviklingspolitik vil blive fastholdt. Fattigdomsorientering, tværgående hensyn til miljø, kønsaspekter samt fremme af demokratiseringen, en god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne vil vedblive at stå helt centralt i udviklingspolitikken.

Samtidig tegner der sig en række nye strategiske prioriteringer for Partnerskab 2000. Helt centralt står udviklingen af partnerskabstanken som grundlag for samarbejdet, en forstærket fokus på vækst og beskæftigelse, øget vægt på områder som HIV og aids og konfliktforebyg-